

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΩΜΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΑΡΙΘΜ. 7

ΕΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 12, ΠΡΟΨΗΡΩΤΕΑ ΚΑΘ' ΕΞΑΜΗΝ—ΑΝ—Τιμή φύλλου λεπτ. 10

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 16 Φεβρουαρίου 1873.

ΟΥΣΙΩΔΗΣ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ σύνταξις τοῦ «Ἀσμοδαίου» εὐχαριστεῖ ἀπὸ καρδίας τοὺς πέμποντας πρὸς αὐτὴν ἀνωμόους εὐφυολογίας. Τὸ ἀπτικὸν ἄλας κατήντησε τόσον σπάνιον ἐν Ἀπτικῇ, ὥστε πᾶσα τοιαύτη ἀποστολὴ θέλει εἶναι μετ' εὐγνωμοσύνης ἀποδεκτὴ. Ἄν δέ τινα τῶν πνευματικῶν τούτων κειμηλίων δὲν δημοσιεύονται, παρακαλοῦμεν τοὺς κυρίους ἀποστολεῖς νὰ πιστεύσωσιν ὅτι τοῦτο δὲν προέρχεται ἐκ παραγνωρίσεως τῆς ἀξίας αὐτῶν, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας διότι τόσον πολύτιμα ἐφάνησαν ἡμῖν, ὥστε ἐξ ἐγωιστικῆς ἰδιοτελείας δὲν ἐστέργξαμεν νὰ μοιράσωμεν αὐτὰ μετὰ τοῦ εὐγενοῦς κοινοῦ καὶ τῆς γενναίας φρουρᾶς.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐοῖχλη παχσία καὶ κατάμαυρος ἐξακολουθεῖ νὰ σκεπάζη τὴν αὐλακα ἢν σχίζει τὸ σκάφος τῆς πολιτείας.

Εἰς τὸ στερέωμα δὲν φαίνεται ἄστρον κἀνὲν, κατ' ἀνωτέραν δὲ διαταγὴν ἐσθίσθησαν καὶ τὰ φανάρια.

Ἄνὰ μέσον τοῦ ζόφου τούτου πλανῶνται δειλαὶ τινες καὶ ἀβάσιμοι εἰκασίαι συγκρουόμεναι πρὸς ἀλλήλας ἐν τῷ σκότει ὡς οἱ τράγοι τῶν ἀρχαίων ἀναγλύφων. Ἐκ τῆς συγκρούσεως ταύτης προκύπτουσι πολλοὶ μῶλωπες, ἐφ' ὧν ἐπιτίθενται ἐμπλαστρα ἐκ μαύρου iaffetas.

Πάντες περιμένουσι χάσκοντες τί τέχεται ἡ ἐπιούσα, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐδ' αὐτὴ τῆς ἐπιούσης ἡ ἐγκυμοσύνη φαίνεται ἐπισήμως βεβαιωθείσα. Οἱ μᾶμμοι τοῦλάχιστον εὐρίσκονται εἰς διαφωνίαν περὶ τῶν συμπτωμάτων.

Εἰς τῶν ἐπιβατῶν διατείνεται ὅτι παρὰ τὴν πρῶραν τοῦ πολιτικοῦ σκάφους ἠκούσθη ἐν μέσῳ τῆς βοῆς τῶν κυμά-

των φωνή τις, ἀνήκουσα πιθανῶς τῷ κ. ὑπουργῷ τῶν ναυτικῶν, ἥτις ἐψάλλε πενθίμως τὸ ᾄσμα τῆς Φροσύνης:

Εἶναι θολὸ τὸ πύλαγος καὶ σκοτεινοὶ οἱ δρόμοι
θαλασσινὸν ἀλφάδιον δὲν ἔμαθα, κ' ἀκόμη
δὲν ἔπιασα κουπί.

Κατ' ἄλλους πάλιν παρηγγέθη τηλεγραφικῶς εἰς Λονδὶνον ἀγγλικὴ βελόνη καὶ κλωστή, πρὸς συββάφην τοῦ βουλευτικοῦ σχίσματος.

Ἠκούσαμεν προσέτι ὅτι ὁ κ. Βούλγαρης ἔμαθε λατινικὰ καὶ δὲν παύει φωνάζων «In extremis malis extrema rimedia.»

Τὸ μόνον ὑπερδυνάμεθα μετὰ θετικότητος νὰ βεβαιώσωμεν τοὺς ἡμετέρους συνδρομητὰς εἶναι ὅτι οἱ ἡγέται τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπρομηθεύθησαν κατ' αὐτὰς ἐκ τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Κατακουζηνοῦ ἐλαστικούς ζωστήρας, ἵνα σφίξωσι τὴν κοιλίαν τῶν, προβλέποντες ὅτι ἐπὶ πολὺν ἀκόμη καιρὸν θὰ μείνωσι νήστεις.

ΘΕΟΤΟΓΜΗΝΕ.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἄγορὰ Ἀθηνῶν

ΔΑΝΤΙΚΑ ὑπεστηριγμένα καὶ εἰς ὕψωσιν. Ἐφθασαν 10 φορτία dubbiosi desii εἰς παραλαβὴν Θ. Ἀργεντοῦλη.

ΧΟΡΟΙ. Ἠρχισαν νὰ γίνωνται πράξεις εἰς σταθερὰς τιμὰς. Ὑπεστηριγμένοι οἱ τοῦ δόκτορος * * *

ΘΕΑΤΡΟΝ εἰς ὕψωσιν ἐνεκα τῆς προσεχοῦς ἐλλείψεως πράγματος.

ΕΦΗΜΕΡΙΑΣ εἰς χαλάρωσιν. Δάντης προσπαθεῖ ὑποστήριξιν μετὰ ζωηρότητος. Ἀδελικῶν χρῶν μικρὰ ζήτησις προκαλέσασα καὶ ἐριδας. Πολιτικαὶ εἰδήσεις εἰς ἀχρηστίαν. Τηλεγραφήματα ἀζήτητα.

ΜΕΤΑΜΦΙΒΕΣΙΣ εἰς παρακμήν. Πολιτικοὶ προσπαθεῖν ὑποστήριξιν, μεταλάσσοντες ἐναλλάξ προσώπια.

ΜΕΤΟΧΑΙ ἐταιριῶν εἰς κατάπτωσιν. Ἐπωλήθησαν Περικλέους 400 μετοχαὶ ἀντὶ δρ. 2 ἐκάστη. Μεταλλουργείων ἀντὶ δρ. 3. Μεταλλευτικῆς ἐταιρίας δίδονται δωρεάν. Προ-

βλέπεται προσοχή: ύψους, αν ύψωθη εσίδηρος εν Άγγλϊα, εν ζεπέσουν τὰ κάρβουνα, αν ελιγοστευθή ο φέρος τών εκβολάδων, αν επιτύχουν τὰ πλυντήρια, αν ανακαλυφθούν εν τοίς μεταλλείοις φλέβες άργύρου, αν ο καλός Θεός βρέξη χρυσόν βροχόν.

ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ. Ήρχισεν ή ζήτησις πράγματος. Παραγγελία εδόθη διά 96 κομμάτια, εύρεθέντων 92 εις άποθήκην διαμετακομίσεως. Ζητούνται 4 άκόμη οίασδήποτε ποιότητος πρὸς συμπλήρωσιν φορτίου. ΑΥΘΗΣ.

Ἄξιόντις Κύρις Συντάκτα τοῦ Ἄσμοδαίου,

Ἐν τῷ προτελευταίῳ φύλλῳ ὑμῶν μετὰ τὸ τέλος τῆς 2^{ης} παραγράφου τῶν Σκιπῶν παρελείψατε νὰ προσθέσῃτε ὅτι, ὁ αὐτὸς ἱστορικὸς θ' ἀναφέρῃ ὅτι τὴν παγίδα ταύτην ἐτελειοποίησεν ἕτερος στρατηλάτης (ὀνομασθεὶς καὶ Λέων διὰ τὸ ἔργον τοῦ χαρακτῆρός του, διότι τὰ πάντα ὡς Λέων ἐξερῆμου) ὀνομάσας αὐτὴν σεϊράν (série), ἤλπιζε δὲ τὴν ἐκ τοῦ μηχανήματος τούτου παντελῆ ἐξόντωσιν τῶν ἰθαγενῶν, οἵτινες ὅμως, πληροφορηθέντες παρὰ τῶν γειτόνων αὐτῶν Μεγαρέων ὅτι ἀποικία τις αὐτῶν παρὰ τὸν Θρακικὸν Βόσπορον εἶχεν ἐξολοθρευθῆν ὑπὸ τοῦ μηχανήματος τούτου εἰς τὴν θέσιν τὴν καλουμένην Τροχιόδρομος, ἐγένοντο προσεκτικώτεροι καὶ ἀπέφυγον αὐτήν.

Ἐτερος ὅμως ἱστορικὸς θέλει παρατηρήσει ὅτι τὸ τοιοῦτον δὲν ἔχεται πιθανότητος, καθόσον αἱ τότε σχέσεις τῶν Μεγαρέων μετὰ τῶν ἀποίκων αὐτῶν Βυζαντιῶν εἶχον ὅλως χαλαρωθῆ, ὥστε οἱ ἰθαγενεῖς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μάθωσι παρ' αὐτῶν τὴν κατὰ τὸν Τροχιόδρομον ἡ πανωλεθρίαν. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀποδώσωμεν τὴν ἀπὸ τοῦ τρομεροῦ μηχανήματος σωτηρίαν αὐτῶν εἰς ἄριστον ἐπέμβασιν τῶν πολιούχων θεῶν. Η. Θ.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Μολλὰ ἐρημευθεὶς ἐπήνεσαν τὴν διαγωγὴν κυριῶν τινῶν καὶ δεσποινίδων, κίττινες ἀφίσταται κατὰ μέρος τὰς ἀριστοκρατικὰς προλήψεις κῆδύονταν νὰ κοσμήσωσι διὰ τὰς παρουσίας των τὰ θεατρία τῆς πλατείας τοῦ θεάτρου, ὅπως γίνεσθαι καὶ ἐν Παρισίῳ. Φίλοι ὄντες καὶ ἡμεῖς τῆς λιαντικῆς εὐρίσκωμεν τὸν νεωτερισμὸν ἀξίεπαῖνον, πολὺ ἕως ἀμφιβάλλοντες ἂν θὰ δυνήθη νὰ βίβοσολήθη παρ' ἡμῶν, τὴν δὲ σύγκρισιν πρὸς ὅ,τι γίνεσθαι ἐν Γαλλίᾳ εὐρίσκωμεν ἀτυχῆ διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους:

Α'. Ἡ μὲν Γαλλία ἀπὸ τῆς πτώσεως τοῦ βωμικικοῦ κράτους αὐτονομεῖται, ἡ δὲ Ἑλλάς χρεὶς ἀκόμη ἦτο δούλη, καὶ μάλιστα τῶν Τούρκων.

Β'. Εἰς Παρισίους τὰ μὲν θεατρία τοῦ θεάτρου τιμῶνται πρὸ δέκα, τὰ δὲ ἡμερομίσθια τῶν ὑποδηματοποιῶν πρ. τρία, ἐνθ' εἰς Ἀθήνας συμβαίνει ἀκριβῶς τὸ ἀντίπαλον.

Γ'. Οἱ Παριῖοι εἶναι πόλις μεγάλη, καὶ ὡς ἐκ τούτου φιλόμοροι μάγειροι καὶ ἀμαζήλαται δύνανται νὰ καθίσωσι πλησίον κομπῆς κυρίας, τηροῦντες εὐκόλως τὸ ἰπποκρητῆ, ἐνθ' εἰς Ἀθήνας τούτο εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον.

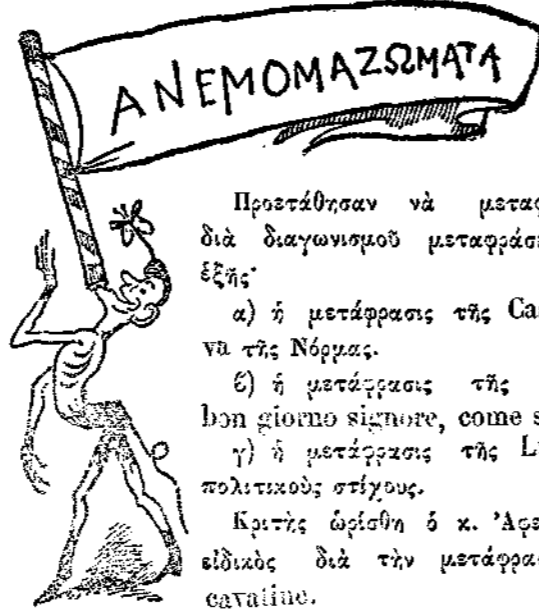
Δ'. Εἰς Γαλλίαν ὑπάρχει τὸ σωτήριον ἔθιμον νὰ μὴ ἀποταίη τις τὸν λόγον εἰς τὸν γείτοννα ἢ τὴν γειτονισσάν του, ἂν δὲν ἐπαρουσιάσθῃ αὐτοῖς: εἰς δὲ τὰς Ἀθήνας ἡ λέξις παρυσία δὲν εὐρίσκειται εἰμὴ μόνον εἰς τὸ λεξικὸν ὅν τῆς Ἀβύλῃς.

Ε'. Εἰς Παρισίους τὸ χωρίζον τὰς σειρὰς τῶν θεατιῶν

διάστημα εἶναι σημαντικόν, ἐνθ' ἐν τῷ ἡμετέρῳ θεάτρῳ ἀδύνατον εἶναι νὰ λάβῃ τις τὴν θέσιν τοῦ ἄνευ θραύσεως ποδῶν καὶ φάσεως γονάτων, πρὸς μεγίστην πιθανῶς δυσἀρέσκειαν τῶν κυριῶν ὅσαι ἔχουσι στυνότητᾳ ἤκκαλο υς,

ΣΤ'. Εἰς Γαλλίαν τέλος πάντων ἡ ἀτμοσφαῖρα τῶν θεάτρων ἀνανεοῦται ἀδιακόπως δι' ἀτμοκινήτων μηχανῶν, ἐνθ' παρ' ἡμῖν οὐδὲν τοιοῦτον ὑπάρχει, καὶ εὐαίσθητος δέσποινα δύναται νὰ τύχῃ γείτων ἢ κομπῆς νεανίσκου ἐξ ἐκεῖνων οἵτινες πλημμυροῦσι τὸ μανδύλιόν των διὰ μόσχου, πρᾶγμα πολλάκις ὀχληρὸν, ἢ κυρίου ἀρκομένου εἰς μόνην τὴν φυσικὴν αὐτοῦ ἔσμην ὅπου εἶναι ἐνίοτε ὀχληρότερον.

Διὰ ταῦτα ὁ Ἄσμοδαῖος νομίζει ὅτι αἱ κυρίαί πρέπει ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ μένωσιν εἰς τὰ θεωρεῖα, ὅσαι τοῦλάχιστον εἶναι ὄπαδοί τοῦ «Μῆμου ἄπτου.» Ξ.

Προτάθησαν νὰ μεταφρασθῶσι διὰ διαγωνισμοῦ μεταφράσεων τὰ ἐξῆς:

α) ἡ μετάφρασις τῆς Casia Diva τῆς Νόρμας.

β) ἡ μετάφρασις τῆς φράσεως bon giorno signore, come state.

γ) ἡ μετάφρασις τῆς Lucia εἰς πολιτικὸς στίχους.

Κριτὴς ὤρισθη ὁ κ. Ἀφεντούλης, εἰδικὸς διὰ τὴν μετάφρασιν τῶν cavatine.

Κατ' ἐπίμονον αἴτησιν τῶν συνυπαλλήλων ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐσωτερικῶν ἢ κυβερνήσις ἔστειλε τὸν κ. Μ. Ι. Π. νὰ διέλθῃ τοὺς θερμοὺς μῆνας εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Οἱ διευθυνταὶ τοῦ Περιπέλο υς βαρυστήσαντες ἀπὸ τῆς μεταλλευτικῆς ἐργασίας, ἀπεφάσισαν νὰ βάρωσι κοινούλια.

Τὸ γραφεὶν ὑρ' ἡμῶν ὅτι ὁ κ. Μ. Λάμπρος γίνεσθαι καλόγηρος δὲν εἶναι φαίνεται ἀληθές. Τούτου δὲ ἀπόδειξιν σκερὰ μᾶς δίδει ὁ ἴδιος, ἀποκόψας τὸν πόγωννα.

Οἱ κκ. Βενδεθῆς, Πύραξ καὶ Γούδας συνιστῶσιν ἀνώγειον μετοχικὴν ἐταιρίαν, ἥτις θὰ περισυνάξῃ τὰ πορτοκαλλόφρουδα τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς καὶ θὰ τὰ στείλῃ εἰς Βυρώπην. Ἡ αὐτὴ ἐταιρία προτίθεται καὶ τὴν κατασκευὴν κεντρικοῦ λιμένος παρὰ τὸ Θησεῖον ὅπου κεῖται νῦν ὁ κῆπος.

Ἡ Ἀντομαχία ἐξακολουθεῖ ἐπιτεινομένη. Τώρα οἱ κριταὶ προσπαθοῦσι νὰ ἀποδείξωσιν ἀλλήλους ἄγραμμάτους καὶ δὴ ὁ Ἀφεντούλης διὰ τῆς Παιγγε νεσίας λέγει ὅτι ὁ Κομμανοῦδης ἄγνοε ὅλως τὴν Ἰταλικήν. Ποῖος τοῦ τὸ εἶπε:

Τραγέλαρος ἐν εὐρωμεν κατὰ γῆς.

Πολλὰ κατ' αὐτὰς καὶ λέγονται καὶ γράφονται περὶ τῆς φώσεως καὶ οὐσίας τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος καὶ ποικίλαι περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι τύχης αὐτοῦ τε καὶ τοῦ νομοθετικοῦ σώματος καθ' ἑκάστην διασταυροῦνται κρίσεις καὶ διαδόσεις. Καθ' ἡμᾶς συνταγματικὴ πολιτεία καὶ βουλή εἶναι κεναὶ νοήματος καὶ δὲν δύνανται νὰ ζήσωσιν ἐν χώρᾳ, ὅπου, ὡς ἐν τῇ ἀτυχεῖ καίτοι ἐν πολλοῖς ἀρχαῖζούσῃ νέᾳ Ἑλλάδι, ὁ μὲν ἐθνόφλαξ, χλιαρὸς ὢν τῶν νομίμων ὑπερασπιστής, δὲν ἀποτελεῖ ἐν σώμα οὐδὲ συνεργάζεται μετ' ὃν ἀφωσιωμένον εἰς τὸ σύνταγμα πολιτῶν, τὴν δὲ χαλαρὰν περὶ τὰ δημόσια μέριμναν καὶ τὴν ἐπὶ τῶν σπουδαίων ζητημάτων οὐχὶ ἀξίαν συστάσεως ἑλληνικὴν ἐπιθεώρησιν καὶ μελέτην παρακολουθεῖ οὐχὶ περυσισμένη ἐθνικὴ γνώμη, ἐν ᾗ ἐν ὀνόματι τῆς νομιμότητος διδάσκειται ἡ αὐθαιρέσις καὶ ἡ πρὸς τοὺς νόμους ἀσέβεια. Καὶ δύναται μὲν τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἀψηφούσι τὸν αἰῶνα καὶ τοὺς καιροὺς τοὺς πνεύοντες δημοκρατίαν, ὅς διερχόμεθα, οἱ προσπαθεύοντες νὰ πολεμήσωσι τὴν φιλελευθέραν πορείαν, ἥτις εἰδόθη εἰς τὸ ἐθνικὸν πνεῦμα διὰ τῶν λιαν φιλομοναρχικῶν κινήσεων τοῦ λαοῦ, ἕτινα ἐπικαλοῦνται ἢ διὰ τινος ἐφημερίδος τῶν οἰκονομικῶν ἐκ τῶν κατὰ δουζίνων ἐκαστοτε ἐκδοδωμένων καὶ οἰκτρῶς ἐκπνευστῶν χωρὶς οὐδ' ἐβδόμαδος νὰ διανύσωσι νομιμόφροντα βίον, δὲν σφάλουσι δὲ τὸ παράπαν οἱ ἰσχυρίζομενοι ὅτι καὶ ἐν τῇ πατρίδι μας τὸν τὰ πάντα σαφόνοντα χρόνον καὶ τὴν μὴ ἔχουσαν σήμερον ποῦ νὰ καταφύγῃ ἀλήθειαν παρακολούθησε μεγάλη καὶ μετὰ δυσπολίας πιστευομένη κυβερνητικὴ βελτίωσις καὶ μέλλον ἀντανακλῶν τὸ παρελθόν καὶ σήμερον πρὸς τοὺς πόθους τοῦ ἀξιοδοκίμου ἑλληνικοῦ λαοῦ, τοῦ σχεδὸν ἀγνώστου ἤδη εἰς τὸν κόσμον καίτοι φωτισμένου καὶ ἠδηγήσαντος ἄλλοτε τὸν κόσμον εἰς τὴν πρόοδον, ὡς ὁ ἀσπὴρ τῆς Ἀνατολῆς τοῦ Εὐαγγελίου τοὺς μάγους εἰς τὴν Βηθλεὲμ. Ἐν τούτοις ὁ τύπος καθῆκον ἔχων νὰ μὴ βλέπῃ τὰ πράγματα ἀπὸ ταπεινῆς σκοπιᾶς ἀλλ' ἀπὸ περιωπῆς ἀνωτέρας καὶ νὰ φωτίξῃ τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν διὰ φωτὸς οὐχὶ ἀμυδρῶ καὶ νεφελώδους ἐσπέρου ἢ λύχου, ἀλλ' ἀναλόγου πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐποχῆς, πρέπει νὰ κρατῆ ἀείποτε καίτοι ἐσκωριασμένην τὴν πολυπαθὴν πλάστιγγα τῆς ὄν οἰκτρῶς ἐμπαιζομένης δικαιοσύνης καὶ εἴτε τις εἶναι ἐφημερίς, ἥτις γοργῶς συντασσόμενη ὡς λιγύφωτος πρᾶϊνδὸς κήρυξ κατ' αὐγὴν, μόλις διακρινομένη, ἐξέρχεται καὶ παρουσιάζεται ἐκτεθειμένη εἰς τὴν ἀληθῆς κομικὴν ἀγοράν μας πρὸς πόλιν, καὶ ἥτις ἄγευτος καὶ ἐπιμελής νεολόγος ὅσα ἀναγράφει εἰς τὰς στήλας τῆς ὡς ἐν μικροσκοπικῇ ἀλλὰ καλοποικίλτω στοῦ τὰ τῆς ἡμέρας εἴτε ἐφημερίδος τῶν συζητήσεων τῶν εἰς μόνον τὸν Βασιλέα, τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν λαῶν ἀναγομένων ἀνακα-

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Ἐκ τῆς συλλογῆς τοῦ ἀέκτορος Σηλημάνου

ρύσσεται, ἐφείλει, οὐδέποτε φατριάουσα, νὰ ᾖ πάντοτε ἐκλεκτικὴ διότι μόνον οὕτω, καίτοι οὐχὶ ὀρθῶς παρὰ τῶν πλείστων σήμερον ἐκτιμωμένη, δύναται νὰ συμπληρῶσθαι τὸ ἡράκλειον ἔργον καὶ νὰ φανῆ ἀκολουθοῦσα τὰ διδάγματα τῆς κατὰ πάντων τῶν στοιχείων θριαμβευσάσης ἡμετέρας παλιγγενεσίας· ἐλέγχεται δὲ λησμονοῦσα τὸν προορισμὸν τῆς, ὅταν ἐπαινοῦσα ἢ κατακρίνουσα, δμοιάζει πρὸς τὸν κεραυτὸν, ὅστις προσβάλλει μόνον τοὺς οἴκους τοῦς στερομένους, ἢ μὴ ἔχοντας εἰς ἐνέργειαν τοὺς κεραυναγωγούς των καὶ γίνεται πρόξενος σκανδάλων ὅταν μιμουμένη τὸν δαίμονα Ἀσμοδαίου ἀπακαλύπτει τὰ σφάλματα καὶ πειράζει ἀδιακρίτως πάντας. Ο.

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ ΔΙΑ ΜΕΤΑΜΦΙΕΣΕΙΣ

Ὁ Ἀσμοδαῖος, ἵνα εὐκόλῃ τούς ἀναγνώστας αὐτοῦ νὰ μεταμφιεσθῶσιν αὐτὰς τὰς ἡμέρας συνιστᾷ αὐτοῖς τὰ ἑξῆς εἶδη, μὴ δυνάμενος δυστυχῶς νὰ συνάξῃ αὐτὰ εἰς ἀποθήκην.

- 1) Τὸ καπέλο gibus τοῦ κ. Βολόφσκη.
- 2) Τὸ ἐπανωφόριον raglan τοῦ κ. Σούτζου.
- 3) Τὰ τζουλουφάκια τοῦ κ. Τσιτσάρα ἢ τοῦ κ. Ἀργυράμου κατ' ἀρέσκειαν.
- 4) Ταῖς φαβορίταις τοῦ κ. Πετρή, καθὼς καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ἑνὸς αὐτοῦ ἀραιὸν τρίχωμα.
- 5) Τὸ κομπολόγι τοῦ κ. Γούδα.
- 6) Τὰ μαῦρα γάντια τοῦ κ. Μιστριώτου.
- 7) Τὰ κοντὰ πανταλόνια τοῦ κ. Κόντου.
- 8) Τὴν κόμπην τοῦ κ. Πλατό.
- 9) Τὸν κοῦκον τοῦ κ. Δραζίνου.
- 10) Τὰ σκαρπίνια τοῦ κ. Σαριπόλου.
- 11) Ταῖς στάφαις τοῦ κ. Στεφανίδου.
- 12) Τὸν μανδύαν, καὶ τὴν πόλκην a la Ernani, τοῦ ποικτοῦ Οἰκονομίδου.

ΟΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ

Τὸν βλέπετε αὐτὸν ἐκεῖ;
εἰς μέγαρον νῦν κατοικεῖ,
ἀμάξιας ἔχει κ' ἵππους,
χρυσᾶς αἰθούσας, κήπους
καὶ πενομένους συγγενεῖς . . .
Φεῦ! εἴν' ὁμογενεῖς!

Τὸν ἄλλον βλέπετε ἐκεῖ;
τὴν γῆν νομιζεῖς διοικεῖ.
Ἔχει χονδρὴν κοιλίαν
καὶ κεραλὴν θρασέαν.
Θαρρᾷ πῶς εἶνε κ' εὐγενεῖς . . .
Ἄλλ' εἴν' ὁμογενεῖς!

Τὸν τρίτον βλέπετε ἐκεῖ;
μόλις τὸν φέρ' ἡ Ἀττικὴ,
ἀφοῦ τὴν ἤρπασ' ἔλην,
σχεδὸν κί' αὐτὴν τὴν πόλιν,
διώκτης πλοῦτος ἀπηνεῖς . . .
Φεῦ! εἴν' ὁμογενεῖς!

Τὸν βλέπετε αὐτὸν ἐκεῖ;
Μὴ πλησιάζης, σ' ἀδικεῖ
κ' εἰάν σ' εὐεργετήσῃ.
Εἰς δῶμα θὰ σὲ κλείσῃ
πτωχῶν, ἀφοῦ πτωχὸς γενῆς . . .
Φεῦ! εἴν' ὁμογενεῖς!

Τοὺς ἄλλους, ἄλλους παρεκεῖ
τοὺς βλέπετε; Δὲν μᾶς ἄρκει
τὸ φύλλον κί' ἂν γεμίτῃ
νὰ τοὺς ἀπαριθμήσῃ.
Καὶ ὅμως ὅλοι των εἴν' εἰς
τύπος ὁμογενεῖς.

ΦΛΟΞ.

Ὁ ὑπεύθυνος ΚΩΝΣΤ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ.